

kst med *sk*. »Det synes tänkbart, att den omljudda vokalen i *Hgg*- kan hafva bidragit att framkalla suffixvokalen i *-skuldr* på så sätt, att den vokal inträdde i slutstafvelsen, som brukade vara förbunden med u-ljud i den första.» — Kvinnonamnet *Stæinhildr* är känt från ett par uppländska inskrifter (L 211 Vedyxe, Danmarks sn, L 181 Eke, Skuttunge sn). — Stenen är tydligen rest av föräldrar över sin son. »Son» är sålunda det huvudord, som man måste antaga till bestämningen *godan*, men det finnes icke på stenen och synes, egendomligt nog, aldrig ha varit ristat.

Berga, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

I *Ransakningarna* 1667—84 (Torsk 1685) säges: »Vidh Bärge byn vppå en backa ståår een hiettesteen, skrifvin vppå». Stenen har i senare tid icke kunnat återfinnas.

Dalby, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

Dalby är ett numera avhyst hemman, som låg ungefär 1 km. V om Berga, vid vägen. Där fanns enligt *Ransakningarna* 1667—84 »et slätt bärgh och skrifuitt vthi någgre bokstäfuehr». Även denna ristning har förgäves eftersökts av Dybeck, Upmark, Boije o. a.

237. Fors, Västerhaninge sn, Sotholms hd.

Pl. 119. Pl. 1: B 670.

Litteratur: B 670, L 826. G. Upmark, Sotholms härad 1, s. 15 f.; S. Boije, Anteckningar (ATA); Bidrag till Södermanlands äldre kulturhistoria 1, s. 7.

Äldre avbildningar: P. Helgonius (Peringskiöld, Monumenta Sudermanniae och B 670); Upmark a. a.; Brate (ATA).

Runstenen står på gårdstomten till Fors herrgård, på östra sidan om landsvägen och N om bäcken, som vägen här passerar. Den är synlig från landsvägen, mot vilken ristningsytan är vänd och dit avståndet är omkring 25 m. Platsen är utmärkt å Geologiska kartbladet »Årsta».

I Peringskiölds *Monumenta Sudermanniae* anges platsen som »I Prästetompten widh vägen».

Höjd 1,79 m., bredd 1,25 m. (nedtill)—0,91 m. (över slingknuten upptill). Ristningen är djup och tydlig, väl bevarad.

Inskrift:

: **paurir** : **auk** : **piahn** : **litu** : **raiso** : **stain** : **pina** : **aftir** : || : **fastbiaurn** : **fapur** : **piahn** : **auk** : **onut** : **sun** : **sin**
 5 10 15 20 25 30 35 40 45 50 55 60 65 70

Þorir ok Þiagn letu ræisa stæin þenna æftir Fastbiorn, faður Þiagns, ok Anund, sun sinn.

»Tore och Tågn läto resa denna sten efter Fastbjörn, Tågns fader, och (Tore efter) Anund, sin son.»

Till läsningen: 13 och 57 **h** tydliga. 17 **i** är icke stunget. Något **s** finnes icke tillagt efter 59 **u** på stenytan innanför slingan. 71 **i** är sannolikt icke stunget; en svag utvidgning finnes emellertid på v. sidan av hst. — B 670: 20—24 **raisa**, 25—29 **stan**, 39—48 **fastbiaurn** (Liljegren: **fastbiurn**). — Upmark: **raisa**, **stain**. — Boije: **raiso**, **stain**. — Brate: **raiso**, **stain**. Efter 54—59 **piahn** har enligt Brate »genitivändelsen **s** uteglömts men tillsatts under slingan mellan kolon och fliken, som skjuter ut från ormens stjärt».

